

Totstandkoming van huidige uitspraak

Op 8 maart '24 heeft de Hoge Raad een arrest gewezen waarbij hij aanleiding ziet om terug te komen op zijn zienswijze zoals die hierboven is beschreven.

In cassatie is de volgende situatie in geding. De belanghebbende is huurder van een appartement en heeft een op zijn naam gesteld aanslagbiljet ontvangen met daarop ook de WOZ-beschikking. Belanghebbende heeft een bezwaar ingediend dat door de heffingsambtenaar ongegrond is verklaard. Belanghebbende heeft daarop beroep in gesteld bij de rechtbank.

De rechtbank heeft het beroep ongegrond verklaard met toepassing van art. 8:69a Awb omdat de belanghebbende er niet in is geslaagd aan te tonen dat hier sprake is van een niet-geliberaliseerde woonruimte. Bij een geliberaliseerde woonruimte heeft de verhuurder meer vrijheid om de huurprijs te bepalen. Het puntenstelsel waarvoor ook de WOZ-waarde van belang is geldt namelijk niet voor geliberaliseerde huurwoningen.

In art 8:69a Awb staat dat een bestuursrechter een beschikking niet vernietigd als deze in strijd is met een rechtsregel of rechtsbeginsel, indien deze regel zich niet strekt tot bescherming van het belang van degene die zich daar op beroept. Met andere woorden betekent dit in deze casus, als er geen belang is bij een andere WOZ-waarde de belanghebbende zich niet kan beroepen op vernietiging, verhoging of vermindering van de WOZ-beschikking.

Bij het Hof was in geschil of de Rechtbank het beroep terecht met toepassing van artikel 8:69a Awb ongegrond heeft verklaard, en zo nee, of de waarde van het appartement te hoog is vastgesteld. Het Hof stelt hierover het volgende:

Een belanghebbende kan opkomen tegen de vastgestelde WOZ-waarde als deze op een te hoog of een te laag bedrag is bepaald. Echter, artikel 8:69a Awb staat aan vermindering of verhoging van de vastgestelde waarde in de weg als de indiener van het bezwaar of beroep daarvan geen direct financieel gevolg ondervindt.

Beoordeling van de Hoge Raad

Bij de beoordeling neemt de Hoge Raad als uitgangspunt dat op grond van zijn arrest van 20 maart 2020 moet worden aangenomen dat iedereen aan wie een op naam gestelde WOZ-beschikking is bekendgemaakt, bij die beschikking een belang heeft. Dat belang omvat ook de juiste toepassing van artikel 17 Wet WOZ. Daarin staat bepaald dat er een waarde wordt toegekend aan onroerende zaken. De bestreden uitspraak, waarin is aangenomen dat artikel 8:69a Awb in dit geval van toepassing berust in zoverre op een onjuiste rechtsopvatting. Het middel is daarom terecht voorgedragen. Dit kan echter niet tot cassatie leiden gelet op het volgende.

In het arrest van 20 maart 2020 is de Hoge Raad ervan uitgegaan dat het hiervoor genoemde uitgangspunt in alle gevallen zou kunnen worden toegepast, en dat daarmee een praktisch goed uitvoerbare regeling zou ontstaan. De Hoge Raad is daarbij ervan uitgegaan dat de heffingsambtenaar procedures waarbij de gebruiker geen belang heeft bij een eigen WOZ-beschikking, kan vermijden door ten aanzien van die gebruiker te volstaan met het toezenden van een afschrift van de beschikking die is genomen ten aanzien van de gerechtigde als bedoeld in artikel 24, lid 3, letter a, Wet WOZ, de eigenaar van de onroerende zaak. Die handelwijze blijkt echter op problemen te stuiten.

De Hoge Raad vindt daarin aanleiding om ter vermindering van procedures waarbij de gebruiker geen belang heeft, een uitzondering op het hiervoor genoemde uitgangspunt te aanvaarden in gevallen waarin uit de vaststaande feiten voortvloeit dat de gebruiker door een wijziging van de vastgestelde WOZ-waarde niet in een gunstiger positie kan komen. In die gevallen dient, in afwijking van het hiervoor in genoemde uitgangspunt, te worden aangenomen dat een rechtsmiddel (bezwaar, beroep of hoger beroep) niet-ontvankelijk moet worden verklaard als de indiener daarbij geen belang heeft, in die zin dat het aanwenden van dat rechtsmiddel, ongeacht de gronden waarop het steunt, hem niet in een betere positie kan brengen met betrekking tot het bestreden besluit en eventuele bijkomende (rechterlijke) beslissingen zoals die met betrekking tot proceskosten en griffierecht.